

10

การจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนและพี่เลี้ยงโดยใช้เทคนิคการให้คำปรึกษาของนักศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ระบบทวิภาคี วิทยาลัยเทคโนโลยี ภาควิชาตะวันออก (อี.เทค)

Group Relation Activity to Build Relationship Among Students, Instructors, and Mentors Using Advice Giving Technique of High Vocational Certificate Students (High Voc. Cert.), Bilateral System, Eastern Technological College (E.TECH)

ไพเราะ ราชสมบูรณ์ สุมิตรา ยาประดิษฐ์
เชษฐภรณ์ สีสาศรีศิริ และ ไตรรัตน์ สิทธิทูล
Phairoh Rachsomboon Sumitra Yapradit
Chetphanat Leelasrisiri and Tirath Sithitool

การจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนและพี่เลี้ยงโดยใช้เทคนิคการให้คำปรึกษาของนักศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ระบบทวิภาคี วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อี.เทค)

Group Relation Activity to Build Relationship Among Students, Instructors, and Mentors Using Advice Giving Technique of High Vocational Certificate Students (High Voc. Cert.), Bilateral System, Eastern Technological College (E.TECH)

ไพเราะ ราชสมบุญ¹ สุมิตรา ยาประดิษฐ์² เชษฐภณัญญ์ สีลาศรีศิริ³ และ ไตรรัตน์ สิทธิทูล⁴

Phairoh Rachsomboon Sumitra Yaprudit Chetphanat Leelasrisiri and Trirath Sithitool

¹คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก 3 ถนนรามอินทรา แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10220 ประเทศไทย

e-mail : paioa@gmail.com

Faculty of Liberal Arts Krirk University 3, Ram Intra Road, Anusawari Subdistrict, Bang Khen District, Bangkok 10220, Thailand e-mail : paioa@gmail.com

²คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก 3 ถนนรามอินทรา แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10220 ประเทศไทย

e-mail : nannie.sju@gmail.com

Faculty of Liberal Arts Krirk University 3, Ram Intra Road, Anusawari Subdistrict, Bang Khen District, Bangkok 10220, Thailand e-mail : nannie.sju@gmail.com

³คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม 46 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงวัดท่าพระ เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพฯ 10600 ประเทศไทย e-mail : chetphanat_l@hotmail.com

Faculty of Education Siam Technology College 46, Charan Sanitwong Road, Wat Tha Phra Subdistrict, Bangkok Yai District, Bangkok 10600, Thailand. e-mail : chetphanat_l@hotmail.com

⁴คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม 46 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงวัดท่าพระ เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพฯ 10600, ประเทศไทย e-mail : triraths@siamtechno.ac.th

Faculty of Education Siam Technology College 46, Charan Sanitwong Road, Wat Tha Phra Subdistrict, Bangkok Yai District, Bangkok 10600, Thailand e-mail : triraths@siamtechno.ac.th

Received : March 16, 2020 Revised : June 11, 2020 Accepted : June 12, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนและพี่เลี้ยงโดยใช้เทคนิคการให้คำปรึกษาและ 2) เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนและพี่เลี้ยงโดยใช้เทคนิคการให้คำปรึกษาของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ระบบทวิภาคี วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อี.เทค) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา ปวส. ระบบทวิภาคีชั้นปีที่ 1 จำนวน 608 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม 3 ตอน และกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างความสัมพันธ์

ระหว่างนักศึกษาอาจารย์ผู้สอนและพี่เลี้ยงโดยใช้เทคนิคการให้คำปรึกษา สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า 1) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมฯ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$) 2) หลังจากนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนและพี่เลี้ยงโดยใช้เทคนิคการให้คำปรึกษา พบว่า นักศึกษากล้าขอคำปรึกษาจากอาจารย์เมื่อประสบปัญหาเรื่องการเรียนรู้หลังจากเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้ ($\bar{x} = 4.50$) โดยกิจกรรมที่สามารถสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษามากที่สุด คือ กิจกรรมปิดตาเล่าแต่้ม ($\bar{x} = 4.47$) และกิจกรรมที่สามารถสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา อาจารย์และพี่เลี้ยงมากที่สุด คือ กิจกรรมก้าวแรกไม่เป็นไรก้าวต่อไปให้ถึงฝัน ($\bar{x} = 4.48$)
คำสำคัญ : กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์; นักศึกษาทวิภาคี; อาชีวศึกษา

Abstract

The research aimed to 1) study satisfaction of students who attend the group relation activity to build relationship among students, instructors, and mentors using advice giving technique and 2) to study results of organizing the group relation activity to build relationship among students, instructors, and mentors using advice giving technique of high vocational certificate students (High Voc.Cert.), Bilateral System, Eastern Technological College (E.TECH). The sample comprised 608 persons of the 1st year high vocational certificate students who attended the group relation activity in the second semester, the academic year 2019. The instrument used in the study was a questionnaire with 3 parts and group Relation Activity to Build Relationship Among Students, Instructors, and Mentors Using Advice Giving Technique. The statistics for data analysis included percentage, mean, and standard deviation.

The findings from the study showed that 1) the 1st year student were overall satisfied with the activity at a high degree ($\bar{x} = 3.91$), 2) after the students attended the group relation activity to build relationship among students, instructors, and mentors using the advice giving technique, it was found that students dared to ask for advice from instructors when they had problems with their study ($\bar{x} = 4.50$), followed by students wished the college to organize such activity again ($\bar{x} = 4.49$), and students were motivated to finish their study after they attended this activity ($\bar{x} = 4.44$). The activity that could build relationship between students the most was blindfold activity ($\bar{x} = 4.47$) and the activity that could build relationship among students, instructors, and mentors the most was the first step does not matter, the next step will reach the dream ($\bar{x} = 4.48$).

Keywords : Group Relation; Students Bilateral System; Vocational Education

บทนำ

ในช่วงศตวรรษที่ผ่านมา ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศได้ถูกพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจนกลายเป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงต่อกระบวนการกิจกรรมของมนุษย์ในหลายๆ ด้าน

นอกจากนี้ ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดังกล่าวยังส่งผลต่อการดำเนินธุรกิจต่างๆ ด้วย โดยเฉพาะสถาบันการศึกษาที่ต้องเผชิญกับการแข่งขันทางการตลาดที่รุนแรง และอัตราการเกิดที่ลดลง จึงทำให้สถาบันการศึกษาจำเป็นต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาวะดังกล่าวที่เกิดขึ้น

ทางรอดหนึ่งของสถาบันการศึกษา คือ การเปิดหลักสูตรออนไลน์ ซึ่งหลักสูตรออนไลน์ที่จะเปิดนั้นต้องมีความน่าเชื่อถือและแม้จะเป็นการเปิดหลักสูตรออนไลน์ แต่บางช่วงได้มีการบังคับไว้ในหลักสูตรว่าต้องไปเรียนในที่จริง ต้องไปสัมผัสกับบรรยากาศห้องเรียนจริงๆ ในมหาวิทยาลัย (โพสต์ทูเดย์, 2561) ในขณะที่ไพเราะ ราชสมบูรณ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาระบบบริหารการจัดการเรียนการสอนระบบทวิภาคี สอนเสริมด้วยสื่อออนไลน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน และได้ทดลองใช้ระบบการเรียนออนไลน์กับนักศึกษาหลักสูตรทวิภาค 1 ภาคเรียนการศึกษา พบว่า ผู้เรียนมีผลการเรียนทุกวิชาเฉลี่ย 2.0 ขึ้นไป สูงถึงร้อยละ 63.57 และผู้เรียนมีความพึงพอใจในการใช้ระบบฯ ทุกด้านอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

จากผลวิจัยดังกล่าว วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อี.เทค) ภายใต้การกำกับของสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา (สอศ.) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการผลิตบุคลากรในสายอาชีพให้มีความรู้ มีทักษะในการปฏิบัติงานเพื่อป้อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยเฉพาะแรงงานที่จบในสายอาชีวศึกษาซึ่งยังขาดแคลนอยู่ สอดคล้องกับ ไพเราะ ราชสมบูรณ (2559) ที่ระบุว่าแรงงานระดับล่างและระดับกลางเป็นกลุ่มแรงงานที่ตลาดมีความต้องการสูงมาก โดยเฉพาะแรงงานที่จบการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา มีความต้องการจ้างงานสูงมาก แต่กลับพบว่า มีนักศึกษาเรียนน้อยมาก ดังนั้น วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อี.เทค) จึงได้ทำความร่วมมือกับสถานประกอบการเปิดระบบบริหารการจัดการเรียนการสอนระบบทวิภาคี สอนเสริมด้วยสื่อออนไลน์ขึ้น เพื่อเป็นการเปิดโอกาสทางการศึกษาให้กับนักศึกษาโดยตรง

เมื่อวิทยาลัยฯ ได้ดำเนินการเปิดระบบบริหารการจัดการเรียนการสอนระบบทวิภาคี สอนเสริมด้วยสื่อออนไลน์ขึ้น พบว่า มีจำนวนนักศึกษาออกกลางคันเป็นจำนวนมาก ทางวิทยาลัยฯ และสถานประกอบการได้ตระหนักถึงปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ระบบทวิภาคี จึงได้แต่งตั้งอาจารย์และพี่เลี้ยงในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา โดยได้มีการให้ความรู้เรื่องเทคนิคการให้คำปรึกษาสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาตามแนวคิดของ สำเนา ขจรศิลป์ (2534) ให้แก่อาจารย์และพี่เลี้ยง เพื่อให้สามารถให้คำปรึกษากับนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ตาม ปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาก็ยังคงมีอยู่โดย ไพเราะ ราชสมบูรณ (2559) ได้ระบุปัญหาของนักศึกษาระบบทวิภาคีของวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อี.เทค) ว่าปัญหาที่ทำให้ผู้เรียนระบบทวิภาคีไม่สามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามกำหนดระยะเวลาของหลักสูตร โดยเฉพาะนักศึกษาทวิภาคีในสาขาบริหารธุรกิจ คือ นักศึกษาที่ทำงานในโรงงานหรือสถานประกอบการเกี่ยวกับให้บริการ การขายสินค้าอุปโภคบริโภคต้องทำงานในวันหยุดหรือทำงานเข้ากะ เข้าเวร บางครั้งเข้ากะกลางคืน เข้าต้องเข้าเรียนทำให้สมองไม่สามารถรับการเรียนรู้ในห้องเรียนได้บางครั้งมานั่งหลับในห้องเรียนผู้เรียนติดงานด่วนไม่สามารถลางานได้ ผู้เรียนมีเวลาทำงานเล็กหรือหยุดไม่พร้อมกันทำให้เวลาการมาเรียนไม่ถึง 80% จึงทำให้หมดสิทธิ์เข้าสอบ

นอกจากนี้ ทางคณะผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการสัมภาษณ์นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ระบบทวิภาคี วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อี.เทค) กลุ่มผู้เสี่ยงที่จะลาออกกลางคันในเชิงลึกถึงสาเหตุของการลาออกกลางคัน พบว่า อีกสาเหตุหนึ่งของนักศึกษาเมื่อมีปัญหาด้านการเรียน และการทำงานไม่กล้าที่จะเข้ามาขอคำปรึกษากับอาจารย์ คือ นักศึกษา อาจารย์และพี่เลี้ยงไม่มีความคุ้นเคยกันเพราะการเรียนในระบบ

ออนไลน์สามารถทำให้นักศึกษาสามารถทำงานพร้อมกับเรียนได้ แต่นักศึกษาก็มีโอกาสพบปะอาจารย์เพียงแค่ 1-2 ครั้งในวันพบกลุ่มก่อนสอบ จึงทำให้เมื่อนักศึกษามีปัญหาระหว่างเรียนไม่กล้าที่ขอคำแนะนำจากอาจารย์และพี่เลี้ยง

ดังนั้น เมื่อได้พบปัญหาที่ทำให้นักศึกษาออกกลางคันแล้ว ทางคณะผู้วิจัยจึงได้จัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนและพี่เลี้ยงขึ้น เพื่อให้อาจารย์ พี่เลี้ยง และนักศึกษา ได้มีโอกาสพบปะทำกิจกรรมร่วมเพื่อสานสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน โดยให้อาจารย์และพี่เลี้ยงนำเทคนิคการให้คำปรึกษาสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาตามแนวคิดของ สำเนา ขจรศิลป์ (2534) มาใช้กับนักศึกษาตลอดการร่วมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ เพื่อลดช่องว่างระหว่างนักศึกษา อาจารย์ และพี่เลี้ยง และเป็นการลดอัตราการออกกลางคันของนักศึกษา

วัตถุประสงค์

1) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนและพี่เลี้ยงโดยใช้เทคนิคการให้คำปรึกษาของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ระบบทวิภาคี วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อี.เทค)

2) เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา อาจารย์ผู้สอน และพี่เลี้ยงโดยใช้เทคนิคการให้คำปรึกษาของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ระบบทวิภาคี วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อี.เทค)

การทบทวนวรรณกรรม

เทคนิคการให้คำปรึกษาสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา

เสนห์ ระหว่างบ้าน และคณะ (2551) ได้อธิบายว่า อาจารย์ที่ปรึกษา หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่สถาบันการศึกษาแต่งตั้งขึ้นเพื่อให้คำปรึกษา แนะนำ และช่วยเหลือนักศึกษาในด้านต่างๆ อาทิเช่น ด้านวิชาการ ด้านคุณธรรม ด้านมนุษยสัมพันธ์ การปรับตัวเข้ากับสังคม การเข้าร่วมกิจกรรม รวมทั้งการวางแผนเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพต่อไป ในขณะที่ สำเนา ขจรศิลป์ (2534) ได้ระบุว่า อาจารย์ที่ปรึกษามีความสำคัญกับนักศึกษาและกระบวนการพัฒนานักศึกษาเป็นอย่างมากโดยอาจารย์ที่ปรึกษาสามารถดูแลให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาหลายด้านทั้งด้านวิชาการ ด้านสังคม ตลอดจนด้านอารมณ์

จากความหมายในข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า อาจารย์ที่ปรึกษา หมายถึง บุคคลที่สถาบันการศึกษาได้แต่งตั้งขึ้นเพื่อให้ทำหน้าที่ดูแลให้คำปรึกษาให้แก่ศึกษาด้านวิชาการ ด้านสังคม ด้านอารมณ์ตลอดระยะเวลาที่นักศึกษาศึกษาอยู่ เพื่อให้ นักศึกษาสามารถฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ ในระหว่างเรียนจนนักศึกษาสำเร็จการศึกษา

ในส่วนของเทคนิคการให้คำปรึกษาสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษานั้น สำเนา ขจรศิลป์ (2534) ได้กล่าวถึงบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาว่า อาจารย์ที่ปรึกษาต้องมีความเข้าใจในเทคนิควิธีการที่จะสามารถให้คำปรึกษาและสนับสนุนนักศึกษาในความดูแลได้อย่างมีคุณภาพซึ่งมีเทคนิคที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1) เทคนิคในการสร้างสัมพันธภาพกับนักศึกษา โดยเทคนิคนี้อาจารย์ที่ปรึกษาต้องพยายามสร้างสัมพันธภาพที่ดีให้เกิดกับนักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษารู้สึกอบอุ่นใจและกล้าที่จะเข้ามาขอคำปรึกษาถือเป็นเทคนิคที่สำคัญในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาที่ดี

2) เทคนิคการให้คำแนะนำ เป็นเทคนิควิธีการที่อาจารย์ที่ปรึกษาต้องให้ความช่วยเหลือด้านข้อมูลแก่นักศึกษาให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

3) เทคนิคการให้คำปรึกษา ถือว่าเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยเหลือให้นักศึกษาเข้าใจตนเอง สภาพแวดล้อม การดำเนินชีวิตที่เหมาะสมกับตนเอง และเพื่อการปรับตัวที่ดีในอนาคต

โปรแกรมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

ทิตานา แชมมณี (2522) ได้กล่าวว่า กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เป็นวิทยาการแขนงหนึ่งที่สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมของคน อันจะเป็นประโยชน์ในการเสริมสร้างความสัมพันธ์และการปรับปรุงการทำงานของกลุ่มคนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

สุณี แสงทอง (2552) ได้กล่าวว่า กลุ่มสัมพันธ์เป็นกระบวนการการเรียนรู้ที่สมาชิกเข้าไปมีส่วนร่วมในการกระทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้ได้รับความรู้อย่างกว้างขวางเป็นการพัฒนาตนเอง เป็นการลดความวิตกกังวล และความตึงเครียด ช่วยในการแก้ปัญหาต่างๆ ที่ตนเองหรือสมาชิกกำลังประสบอยู่ให้หมดไปซึ่งเป็นประโยชน์ในการที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมกล้าแสดงออก

ในส่วนของรูปแบบและวิธีการของกลุ่มสัมพันธ์นั้น ทิตานา แชมมณี (2545) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักการเรียนรู้และหลักการสอน ของกลุ่มสัมพันธ์มีอยู่หลายวิธี ดังนี้

1) เกม (Game) เป็นวิธีการหนึ่งซึ่งสามารถนำไปใช้ในการสอนได้เป็นอย่างดีโดยครูผู้สอนสร้างสถานการณ์สมมติขึ้น ให้ผู้เรียนลงเล่นด้วยตนเองภายใต้ข้อตกลงหรือกติกาบางอย่างที่กำหนดไว้ ซึ่งผู้เรียนจะต้องตัดสินใจทำอย่างใดอย่างหนึ่งอันมีผลออกมาในรูปการแพ้หรือชนะ วิธีการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนอีกด้วย

2) บทบาทสมมติ (Role - Playing) เป็นวิธีการอีกวิธีหนึ่งซึ่งได้รับความนิยมในการนำมาใช้ในการสอน วิธีการนี้มีลักษณะเป็นสถานการณ์สมมติขึ้นมาแล้วให้ผู้เรียนสวมบทบาทนั้นและแสดงออกตามธรรมชาติโดยอาศัยบุคลิกภาพ ประสบการณ์ ความรู้สึกของตนเป็นหลัก ดังนั้นวิธีการนี้จึงมีส่วนช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่น่าสนใจ

3) สถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นการสร้างสถานการณ์ให้ใกล้เคียงกับความจริง และให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเข้าไปอยู่ในสถานการณ์นั้นโดยให้ผู้เรียนได้มีปฏิริยาโต้ตอบซึ่งกันและกัน วิธีการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสนำความรู้ ประสบการณ์ที่มีมาใช้ทดลองพฤติกรรมต่างๆ ซึ่งในสถานการณ์จริงผู้เรียนอาจไม่กล้าแสดงเพราะจะเป็นการเสี่ยงต่อผลที่ได้รับจนเกินไป

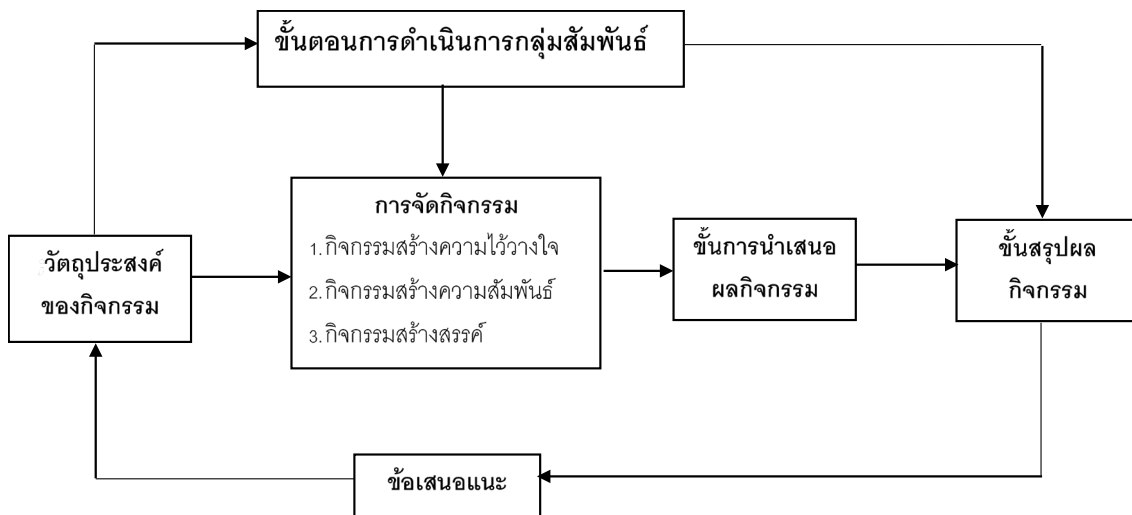
4) กรณีตัวอย่าง (Case) เป็นวิธีการสอนอีกวิธีหนึ่งซึ่งใช้กรณีหรือเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นจริงนำมาดัดแปลง และใช้เป็นตัวอย่างในการให้ผู้เรียนได้ศึกษาวิเคราะห์และอภิปรายกันเพื่อความเข้าใจและฝึกฝนทางแก้ไขปัญหานั้น วิธีการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้รู้จักคิดและพิจารณาข้อมูลที่ได้รับอย่างถี่ถ้วน และการอภิปรายจะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน รวมทั้งการนำเอากรณีต่างๆ ซึ่งคล้ายคลึงกับชีวิตจริงมาใช้ จะช่วยให้การเรียนรู้มีลักษณะที่ใกล้เคียงกับความจริงซึ่งมีส่วนทำให้การเรียนรู้ที่มีความหมายสำหรับผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

5) ละคร (Acting or Dramatization) เป็นวิธีการที่ผู้เรียนได้ทดลองแสดงบทบาทตามที่เขียนหรือกำหนดไว้ให้ โดยผู้แสดงจะต้องพยายามแสดงให้สมบทบาทตามที่กำหนดไว้ โดยไม่นำเอาบุคลิกภาพและความรู้สึกนึกคิดของตนเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้อง อันจะทำให้เกิดผลเสียต่อการแสดงบทบาทนั้นๆ วิธีการนี้จะช่วยให้ผู้เรียน

ได้มีประสบการณ์ในการที่จะเข้าใจความรู้สึก เหตุผล และพฤติกรรมของผู้อื่น ซึ่งความเข้าใจอันนี้จะมีส่วนช่วยเสริมสร้างความเห็นอกเห็นใจกันนอกจากนั้นการที่ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงละครร่วมกันจะเป็นการฝึกให้ผู้เรียนเกิดความรับผิดชอบในการเรียนร่วมกันและได้ฝึกการทำงานร่วมกัน

6) กลุ่มย่อย (Small Group) เป็นวิธีการที่ใช้มานานแล้ว เล็งเห็นว่าเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ของผู้เรียนมาก วิธีการนี้เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกและช่วยให้ผู้เรียนได้ข้อมูลเพิ่มเติมยิ่งขึ้น

ในขณะที่ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย (2554) ได้ระบุว่า ขั้นตอนการดำเนินการกลุ่มสัมพันธ์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายนั้น จำเป็นต้องดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอนเพื่อจะปฏิบัติได้สะดวกและมีหลักดำเนินการที่ชัดเจน โดยเริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์ของกิจกรรม จะมีเส้นทางของกระบวนการคือ ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม 3 ลักษณะกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมสร้างความไว้วางใจ กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ของบุคคล และกิจกรรมสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นกิจกรรมกลุ่มซึ่งร่วมกันทำกิจกรรมเพื่อนำเสนอกิจกรรมสู่ขั้นสรุปผลเพื่อย้อนกลับข้อเสนอแนะและตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรม ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กระบวนการจัดการกลุ่มสัมพันธ์
ที่มา : เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย (2554)

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ศุภสิริ โสมาเกตต์ (2544) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงานหรือการปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก ดังนั้น ความพึงพอใจในการเรียนรู้จึง หมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบใจในการร่วมปฏิบัติกิจกรรม การเรียนการสอน และต้องการดำเนินกิจกรรมนั้นๆ จนบรรลุผลสำเร็จ

ปริญญา จเรรัตน์ และคณะ (2546) กล่าวว่า มาตรฐานความพึงพอใจสามารถกระทำได้หลายวิธี ได้แก่

1) การใช้แบบสอบถามโดยผู้สอบถามจะออกแบบสอบถามเพื่อต้องการทราบความคิดเห็นซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะที่กำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระคำถามดังกล่าวอาจถามความพึงพอใจในด้านต่างๆ เช่น การบริการการบริหารและเงื่อนไขต่างๆ เป็นต้น

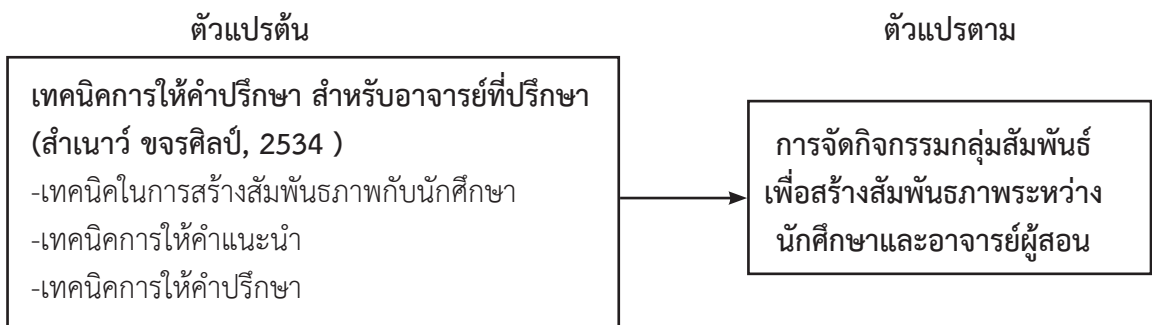

2) การสัมภาษณ์เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรงทางหนึ่งซึ่งต้องอาศัยเทคนิค และวิธีการที่ดีที่จะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงได้

3) การสังเกตเป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูดกริยาท่าทางวิธีนี้จะต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจังและการสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดโดยนำแนวคิดเทคนิคการให้คำปรึกษาสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาของ สำเนา ขจรศิลป์ (2534) ซึ่งประกอบไปด้วย เทคนิคในการสร้างสัมพันธภาพกับนักศึกษา เทคนิคการให้คำแนะนำ และเทคนิคการให้คำปรึกษา มาใช้เป็นกรอบในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ระบบทวิภาคี วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อี.เทค) จำนวน 890 คน โดยได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 608 คน คิดเป็นร้อยละ 77.52 ด้วยการสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามแบบ เป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของนักศึกษาฯ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ โดยใช้เทคนิคการให้คำปรึกษา สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา (สำเนา ขจรศิลป์, 2534) ได้แก่

- 1) เทคนิคในการสร้างสัมพันธภาพกับนักศึกษา
- 2) เทคนิคการให้คำแนะนำ และ
- 3) เทคนิคการให้คำปรึกษา

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นอื่น ๆ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC : Index of Item Objective Congruence) ก่อนนำไปใช้ ปรากฏว่าแบบสอบถามมีค่า IOC ที่ 0.69 ถึง 1.00 เป็นค่าที่ใช้ได้ (สมนึก ภัททิยธานี, 2546) และได้แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2. กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนและพี่เลี้ยง การสร้างรูปแบบกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ มีลำดับขั้นตอนในการสร้างกิจกรรม ดังนี้

1.1 ผู้วิจัยศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบกิจกรรมที่สอดคล้องกับเป้าหมายในการจัดกิจกรรม

1.2 สร้างรูปแบบกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ให้สอดคล้องกับเป้าหมายในการจัดกิจกรรม

1.3 นำรูปแบบกิจกรรมที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสม

1.4 นำรูปแบบกิจกรรมที่ปรับปรุงแล้วจากคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองใช้กับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)ระบบทวิภาคี วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อี.เทค.) จำนวน 890 คน

1.5 ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาและพี่เลี้ยงในการนำแนวคิดเทคนิคการให้คำปรึกษามาใช้ในสังเกตพฤติกรรมและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาตลอดระยะเวลาที่ดำเนินการทดลองกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

1.6 ดำเนินการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ระหว่างวันที่ 14-21 ตุลาคม 2562 ณ วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อี.เทค.) โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 30 คน

1.7 หลังจากการทำกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เสร็จสิ้นแล้ว ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

1.8 สรุปผลการดำเนินกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

การวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถาม

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม โดยเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นรายข้อและรายด้าน โดยมีเกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554)

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	น้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	น้อย
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง	มาก
ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง	มากที่สุด

ผลการวิจัย

1) การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 608 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 75.3) มีอายุระหว่าง 18-20 ปี (ร้อยละ 97) ทำงานอยู่ในเครือ Central Group (ร้อยละ 45.4) และพักอาศัยอยู่กับเพื่อน (ร้อยละ 58.7)

2) ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา อาจารย์ผู้สอน และพี่เลี้ยงของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ระบบทวิภาคี วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อี.เทค) โดยรวมมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมฯ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$,

S.D. = .487) เมื่อเรียงลำดับจากมากไปน้อยเป็นรายชื่อ พบว่า นักศึกษาได้รับความรู้จากการเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{x} = 4.43$, S.D.= .627) กิจกรรมมีความเหมาะสม ($\bar{x} = 4.40$, S.D.= .644) และระยะเวลาในการจัดกิจกรรม ($\bar{x} = 4.37$, S.D.= .689) ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา อาจารย์ผู้สอน และพี่เลี้ยงโดยใช้เทคนิคการให้คำปรึกษา

หัวข้อ	\bar{x}	S.D.	แปลผล
รูปแบบการจัดกิจกรรมมีความน่าสนใจ	1.72	.451	น้อย
นักศึกษาได้รับความรู้จากการเข้าร่วมกิจกรรม	4.43	.627	มาก
กิจกรรมมีความเหมาะสม	4.40	.644	มาก
ระยะเวลาในการจัดกิจกรรม	4.37	.689	มาก
สถานที่ในการจัดกิจกรรม	4.29	.751	มาก
วิทยากร	4.30	.740	มาก
รวม	3.91	.487	มาก

ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาหลังจากเข้าร่วมจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ที่สามารถสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาและนักศึกษา พบว่า ในภาพรวมนักศึกษามีความพึงพอใจหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับมาก นี้ ($\bar{x} = 4.44$, S.D.= .533) และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อโดยเรียงลำดับหัวข้อที่นักศึกษามีความคิดเห็นมากที่สุด พบว่า นักศึกษากล้าขอคำปรึกษาจากอาจารย์เมื่อประสบปัญหาเรื่องการเรียนหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้ ($\bar{x} = 4.50$, S.D.= .649) รองลงมาคือ นักศึกษาอยากให้สถาบันฯ จัดกิจกรรมเช่นนี้อีก ($\bar{x} = 4.49$, S.D.= .649) และ นักศึกษามีแรงจูงใจที่จะศึกษาให้สำเร็จหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี ($\bar{x} = 4.44$, S.D.= .650) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาหลังจากเข้าร่วมจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ที่สามารถสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา อาจารย์ผู้สอน และพี่เลี้ยงโดยใช้เทคนิคการให้คำปรึกษา

หัวข้อ	\bar{x}	S.D.	แปลผล
นักศึกษามีความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้	4.43	.636	มาก
นักศึกษาได้รับความรู้จากการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้	4.43	.663	มาก
นักศึกษาอยากให้สถาบันฯ จัดกิจกรรมเช่นนี้อีก	4.49	.610	มาก
การเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี ทำให้นักศึกษามีความสัมพันธ์ภาพอันดีกับอาจารย์ผู้สอน	4.40	.650	มาก
นักศึกษากล้าขอคำปรึกษาจากอาจารย์เมื่อประสบปัญหาเรื่องการเรียนหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้	4.50	.649	มากที่สุด
นักศึกษามีแรงจูงใจที่จะศึกษาให้สำเร็จหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี	4.44	.649	มาก
รวม	4.44	.533	มาก

ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการทำกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ร่วมกับอาจารย์และพี่เลี้ยงในภาพรวมนักศึกษามีความเห็นที่ว่าทุกฐานกิจกรรมสามารถสร้างความสัมพันธ์กับอาจารย์และพี่เลี้ยงอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.38, S.D. = .600$) เรียงลำดับจากมากไปน้อย โดยกิจกรรมกลุ่มที่สามารถสร้างความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ พี่เลี้ยง และนักศึกษามากที่สุด คือ กิจกรรมฐานที่ 1 ก้าวแรกไม่เป็นไร ก้าวต่อไปให้ถึงฝัน ($\bar{x} = 4.48, S.D. = .700$) รองลงมา คือ กิจกรรมฐานที่ 4 พาปิงปองไปหาปองแป้ง ($\bar{x} = 4.39, S.D. = .683$) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการทำกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ร่วมกับอาจารย์และพี่เลี้ยงโดยใช้เทคนิคการให้คำปรึกษา

หัวข้อ	\bar{x}	S.D.	แปลผล
ฐานที่ 1 ก้าวแรกไม่เป็นไร ก้าวต่อไปให้ถึงฝัน	4.48	.700	มาก
ฐานที่ 2 กลับสู่สถานี	4.38	.743	มาก
ฐานที่ 3 ปิดตาล่าแต้ม	4.38	.709	มาก
ฐานที่ 4 พาปิงปองไปหาปองแป้ง	4.39	.683	มาก
ฐานที่ 5 กระจิบลับตัวเลขหรรษา	4.38	.760	มาก
รวม	4.38	.600	มาก

ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการทำกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ร่วมกับเพื่อนนักศึกษาในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.38, S.D. = .600$) เรียงตามลำดับจากมากไปน้อยโดยกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ที่สามารถสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาและเพื่อนนักศึกษามากที่สุด คือ กิจกรรมฐานที่ 3 ปิดตาล่าแต้ม ($\bar{x} = 4.47, S.D. = .659$) รองลงมา คือ กิจกรรมฐานที่ 1 ก้าวแรกไม่เป็นไร ก้าวต่อไปให้ถึงฝัน ($\bar{x} = 4.45, S.D. = .652$) และกิจกรรมฐานที่ 4 พาปิงปองไปหาปองแป้ง ($\bar{x} = 4.42, S.D. = .674$) ตามลำดับ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ที่สร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาและเพื่อนนักศึกษา

หัวข้อ	\bar{x}	S.D.	แปลผล
ฐานที่ 1 ก้าวแรกไม่เป็นไร ก้าวต่อไปให้ถึงฝัน	4.45	.652	มาก
ฐานที่ 2 กลับสู่สถานี	4.18	.788	มาก
ฐานที่ 3 ปิดตาล่าแต้ม	4.47	.659	มาก
ฐานที่ 4 พาปิงปองไปหาปองแป้ง	4.42	.674	มาก
ฐานที่ 5 กระจิบลับตัวเลขหรรษา	4.32	.781	มาก
รวม	4.38	.600	มาก

ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อเทคนิคการให้คำปรึกษาของอาจารย์และพี่เลี้ยงระหว่างการทำกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ร่วมกัน ในภาพรวมอยู่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.36, S.D. = .791$) เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย โดยเทคนิคการให้คำปรึกษาสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาที่สามารถช่วยเหลือนักศึกษา ระหว่างทำกิจกรรมเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ เทคนิคการให้คำแนะนำ ($\bar{x} = 4.46, S.D. = .640$)

เทคนิคการให้คำปรึกษา ($\bar{x} = 4.44$, S.D. = .553) และเทคนิคในการสร้างสัมพันธ์ภาพกับนักศึกษา ($\bar{x} = 4.43$, S.D. = .547) ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อเทคนิคการให้คำปรึกษาของอาจารย์และพี่เลี้ยงระหว่างการทำกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

หัวข้อ	\bar{x}	S.D.	แปลผล
เทคนิคในการสร้างสัมพันธ์ภาพกับนักศึกษา	4.43	.547	มาก
เทคนิคการให้คำแนะนำ	4.46	.640	มาก
เทคนิคการให้คำปรึกษา	4.44	.553	มาก
รวม	4.36	.791	มาก

สรุปและการอภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1) ผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษา อาจารย์ผู้สอน และพี่เลี้ยงของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ระบบทวิภาคี วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อี.เทค) พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$, S.D. = .487) โดยหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักศึกษาได้รับความรู้และสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ในการทำงานและใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{x} = 4.43$, S.D. = .627) อาจเป็นเพราะ การจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ในครั้งนี้ วิทยาลัยฯ ได้บูรณาการกิจกรรมกับความรู้ที่นักศึกษาจะนำไปปรับใช้ในการทำงาน ซึ่งนอกจากนักศึกษาจะได้รับความรู้แล้วกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ยังทำให้นักศึกษาเกิดความสุขสนุกสนานและผ่อนคลายความเครียดจากการเรียนและการทำงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวดี ปุยฝ้าย (2552) ที่ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ต่อการลดความเครียดของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ พบว่า กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์มีเนื้อหาการเรียนเรียนรู้ที่สามารถเสริมแรงให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ไปตามระดับความรู้ความสามารถ และได้ประสบการณ์แห่งความสำเร็จ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสุขไปกับการเรียนรู้ ไม่เบื่อหน่ายกับการทำกิจกรรมและช่วยลดความเครียดของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพราะกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ที่มุ่งจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่ผู้เรียนคุ้นเคย ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถและความถนัดของผู้เรียนแต่ละคนได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และสอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา เขมมณี (2545) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ที่มีความหมายต่อผู้เรียน คือ การเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ การช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในสิ่งนั้นมากขึ้นและเกิดความรู้มากขึ้น

2) ผลของการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษา อาจารย์ผู้สอน และพี่เลี้ยงของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ระบบทวิภาคี วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อี.เทค) พบว่า หัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักศึกษากล้าขอคำปรึกษาจากอาจารย์เมื่อประสบปัญหาเรื่องการเรียนหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้ ($\bar{x} = 4.50$) อาจเป็นเพราะนักศึกษาอาจารย์และพี่เลี้ยงมีโอกาส

ทำความเข้าใจและสานสัมพันธ์กันมากขึ้น เพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ยังไม่รู้จักอาจารย์ พี่เลี้ยง และเพื่อนนักศึกษา ไม่กล้าแม้กระทั่งจะกล่าวทักทายกัน แต่การจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ฯ ทำให้นักศึกษาเกิดการละลายพฤติกรรม เปิดใจที่จะทำความเข้าใจกับอาจารย์ พี่เลี้ยงและเพื่อนนักศึกษา ตลอดจนเกิดการร่วมมือร่วมใจและความสามัคคี ที่จะช่วยเหลือกันในช่วงการทำกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ตามฐานต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมจิตร ไชยผง (2549) ที่ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ต่อการปรับตัวทางสังคมของ นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่า นิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์มีการปรับตัวทางสังคมมากขึ้นและมีพฤติกรรมปรับตัวทางสังคมโดยรวมและทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านการรู้จักตนเอง และด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น โดยเฉพาะนักศึกษาที่เป็นกลุ่มทดลอง พบว่า หลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์มีคะแนนการปรับตัวทางสังคมสูงขึ้น โดยรวมทั้งสองด้าน คือ ด้านการรู้จักตนเอง และด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องของ จิตติมา จันทภาค (2562) ที่ได้พัฒนาคุณลักษณะของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สถาบันอุดมศึกษาโดยใช้ กิจกรรมกลุ่มเป็นฐานในการเรียนรู้ พบว่า กิจกรรมกลุ่มสามารถหล่อหลอมทำให้นักศึกษาเกิดความรับผิดชอบ ทั้งต่อตนเอง และสังคม ตลอดจนสามารถสร้างประสบการณ์และทักษะต่างที่จำเป็นในการทำงาน เช่น การทำงานเป็นทีม การวางแผนในการทำงานทีม มีชื่อเสียงและเคารพผู้อื่นและสามารถแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าต่างๆ ได้และนักศึกษามีความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ มิตรยา ยาประดิษฐ์ (2558) ที่ได้พัฒนารูปแบบการจัดการ ลูกค้าสัมพันธ์ของศึกษาศาสตร์ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า การที่สถาบันการศึกษาสร้างกิจกรรมที่ทำให้ อาจารย์และนักศึกษาได้ทำกิจกรรมร่วมกันนอกชั้นเรียนจะสามารถสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างอาจารย์ และนักศึกษาได้ ซึ่งนอกจากจะทำให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีความโดดเด่นในเชิงของการผลิตบัณฑิตที่มี คุณภาพแล้ว ยังช่วยลดอัตราการการสูญเสียนักศึกษาที่ออกกลางคันได้อีกด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรพัฒนาปรับเนื้อหาให้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ให้มีรูปแบบจัดกิจกรรมที่หลากหลาย แปลกใหม่น่า สนใจ และสอดคล้องกับบริบทของนักศึกษา
- 2) ควรนำรูปแบบกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ไปใช้เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาในระดับ ชั้นอื่น

เอกสารอ้างอิง

- จิตติมา จันทภาค. (2562). *การพัฒนาคุณลักษณะของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน*. การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา, พะเยา.
- เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย. (2554). *การนันทนาการ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไทยโพสต์. (2561). *ปรับตัวหนีถูกปิด ทางรอด มหาวิทยาลัยไทย*. (12 กุมภาพันธ์ 2563) สืบค้นจาก <https://www.posttoday.com/politic/report/566111>.
- ทิตินา แคมมณี. (2522). *กลุ่มสัมพันธ์ : ทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ : บุรพาศิลป์.
- ทิตินา แคมมณี. (2545). *14 วิธีการสอนสำหรับครูมืออาชีพ*. กรุงเทพฯ : ด้านสุทธการพิมพ์.

- นิสริน เหมจา. (2554). การพัฒนาพฤติกรรมการร่วมมือของเด็กปฐมวัยโดยใช้การจัดประสบการณ์แบบ บทบาทสมมติ. คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการปฐมวัยศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนคร, กรุงเทพฯ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ปริญญญา จเรรัชต์ และคณะ. (2546). ความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ผลิตและผู้ใส่เสปียงสัตว์จังหวัดสุพรรณบุรี กิจกรรมนาหญ้าและพัฒนาอาชีพผลิตเสปียงสัตว์เพื่อการจำหน่าย. กรุงเทพฯ : กองอาหารสัตว์ กรม ปศุสัตว์.
- ไพเราะ ราชสมบุรณ์. (2559). การพัฒนาระบบบริหารการจัดการเรียนการสอนระบบทวิภาคี สอนเสริมด้วย สื่อออนไลน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน. ปรัชญาดุสิตบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษาและภาวะ ผู้นำ มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น, กรุงเทพฯ.
- ศุภสิริ โสมาเกต. (2544). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้โดยโครงการงานกับการเรียนรู้ตามคู่มือครู. การศึกษามหาบัณฑิต หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- สมจิตร ไชยผง. (2549). ผลของกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ต่อการปรับตัวทางสังคมของนิสิต ชั้นปีที่ 1 คณะ เภสัชศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. การศึกษามหาบัณฑิต หลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัย มหาสารคาม, มหาสารคาม.
- สมนึก ภัททิยธานี. (2546). การวัดผลการศึกษา. กภาพสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- สุณี แสงทอง. (2552). ผลการใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองสุธาราม กรุงเทพมหานคร. ศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาจิตวิทยาและ แนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- สุวดี ปุยฝ้าย. (2552). ผลการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ต่อการลดความเครียดของนักเรียนที่มีปัญหาทาง การเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 3. คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- สุमितรา ยาประดิษฐ์. (2558). การพัฒนารูปแบบการจัดการลูกคำสัมพันธ์ของศึกษาศาสตร์สถาบันอุดมศึกษา เอกชน. ปรัชญาดุสิตบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น, กรุงเทพฯ.
- สำเนาวิ ขจรศิลป์. (2534). ระบบอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : กองบริการการศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.
- เสนห์ ระหว่างบ้าน และคณะ. (2551). ความพึงพอใจของนักศึกษาที่ปรึกษาหมู่เรียน มหาวิทยาลัยราชภัฏ หมูบ้านจอมบึง. (12 กุมภาพันธ์ 2563) สืบค้นจาก <http://newtdc.thailis.or.th/docview.aspx?tdcid=9801>.